

Хатыні вогненныя сёстры

Час здольны на многае. Ён здымае боль страт і загойвае раны. І толькі чалавечая памяць непадуладна гадам...

Набліжаецца трагічная дата... 70 гадоў таму – 22 сакавіка 1943 года – вёска Хатынь Лагойскага раёна Мінскай вобласці была спалена разам з жыхарамі, знікла з геаграфічнай карты Беларусі. І стала сімвалам трагедыі беларускага народа, журботнай старонкай гісторыі часоў Вялікай Айчыннай вайны.

Больш як пяць тысяч беларускіх вёсак спалілі разам з усім насельніцтвам ці яго часткай нямецкія акупанты, з іх 628 поўнасьцю падзялілі лёс Хатыні. 186 вёсак так і не былі адноўлены пасля вайны, не адрадзіліся...

У журботным спісу спаленых вёсак, падобна Хатыні, ёсць і вёскі Кобрынскага раёна.

Цяпер на карце Кобрыншчыны вы не знойдзеце вёску з прыгожай назвай Арол. Яна знікла ў
час
Вялікай
Айчыннай,
калі
была спалена разам з
жыхарамі. Толькі помнік-абеліск
на беразе
ракі
сведчыць пра тое, што не
калі
на яго месцы
былі

расстраляны
і
спалены
людзі. Аднавіць
вёску не
ўдалося.

Крывавым зарывам полымя ўвайшоў у гісторыю Кобрыншчыны верасень 1942 года. У
попал былі ператвораны тры вёскі : Каменка, Рэчыца, Барысаўка, жыхары якіх сталі
ахвярамі знішчальнай нямецка-фашысцкай аперацыі «Трохкутнік». Самыя вялікія
чалавечыя і матэрыяльныя страты панесла Барысаўка, у якой загінула 217 чалавек,
спалена 225 двароў. На месцы расстрэлу людзей у вёсцы пастаўлены помнік-скульптура
маці ў жалобе, а на магільных плітах
высечаны імёны тых, хто загінуў ад зброі карнікаў.

Помнікі, мемарыяльныя комплексы памяці ўстаноўлены ў вёсках Боркі, Лука, Навасёлкі
(Астроміцкага сельсавета), Чаравачыцы. Смерць і агонь уварваліся ў гэтыя вёскі ў 1943
годзе: уратаваліся нямногія, загінулі цэлыя сем'і, дзеці, спалены забудовы.

Хатынь стала ўвасабленнем усіх вогненных вёсак, незлічоных ахвяр-пагарэльцаў,
увасабленнем ідэі мужнасці, непахіснасці беларускага народа.

Напярэдадні трагічнай даты ў чытальным зале цэнтральнай бібліятэцы арганізавана
выстава-боль “**Хатыні вогненныя сёстры**”. Прадстаўляюць выставу два раздзелы:
першы “Хатынь: усенародная боль і памяць: 7

0 гадоў з часу знішчэння нямецкімі захопнікамі вёскі ”,

і другі -

“Агнём вайны адзначаны:

Вогненныя вёскі Кобрыншчыны”.

Асноўная мэта выставы – напамін аб чорным мінулым, якое не павінна паўтарыцца нідзе і
ніколі.

Святлана Курачук,

галоўны бібліёграф Кобрынскай

Центральная районная библиотека.